

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi, w sprawie z powództwa (...) Niestandardyzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. przeciwko M. D. (1) o zapłatę kwoty 299,62 złote, oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 77,00 złotych z tytułu kosztów zastępstwa procesowego i zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (wyrok wraz z uzasadnieniem – k. 119 – 122).

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł powód, zaskarżając je w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu skarżący zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.:

- art. 217 § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. poprzez pominięcie dowodu z dokumentu w postaci umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 16 stycznia 2012 roku oraz z dnia 18 stycznia 2013 roku zawartych przez pozwaną, a przyporządkowanych do konta abonenckiego nr (...);

- art. 233 § 1 i 2 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, dokonanej wybiórczo, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego, polegającej na pełnym pominięciu dla oceny zasadności powództwa przedłożonych przez stronę powodową umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz faktur, a w konsekwencji błędnym przyjęciu, zarówno na etapie subsumcji, jak i wyrokowania, że powód oparł roszczenie wyłącznie o wyciąg funduszu sekurytyzacyjnego.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości poprzez zasądzenie od pozwanej kwoty 299,62 złotych na rzecz powoda wraz z należnymi odsetkami od dnia 17 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za obie instancje (apelacja – k. 127 – 128).

W odpowiedzi na apelację powoda pozwana wniosła o jej oddalenie w całości i zasądzenie od powoda kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych (odpowiedź na apelację – k. 136 – 138).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Przedmiotowa sprawa podlega rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym uregulowanym w art. 505¹k.p.c. - art. 505¹⁴ k.p.c.

W postępowaniu uproszczonym apelację można oprzeć na dwóch wskazanych

w przepisie art. 505⁹ § 1¹ k.p.c. podstawach: naruszeniu prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie oraz naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy.

W świetle stanowiska Sądu Najwyższego apelacja w postępowaniu uproszczonym ma charakter apelacji ograniczonej (por. stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w uchwale z dnia 31 stycznia 2008 roku, III CZP 49/07, OSNC 2008/6/55, mającej moc zasady prawnej). Oznacza to, że jej celem jest kontrola wyroku wydanego przez sąd pierwszej instancji (z punktu widzenia jego zgodności z materiałem procesowym pozostającym w dyspozycji sądu orzekającego) w granicach wyznaczonych przez treść zarzutów apelacji.

W postępowaniu uproszczonym jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa

(art. 505¹³ § 2 k.p.c.).

Apelacja powoda jest zasadna i skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku.

Rację ma skarżący podnosząc w apelacji zarzut naruszenia przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.: art. 233 § 1 i 2 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, dokonanej wybiórczo, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego, polegającej na zupełnym pominięciu dla oceny zasadności powództwa przedłożonych przez stronę powodową umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz faktur, a w konsekwencji błędnym przyjęciu, zarówno na etapie subsumcji, jak i wyrokowania, że powód oparł roszczenie wyłącznie o wyciąg funduszu sekurytyzacyjnego.

W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego przyjmuje się, iż wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie i rozważenie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzeniu poszczególnych dowodów, mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (wyrok SN z dnia 26 czerwca 2003 roku, V CKN 417/01, LEX nr 157326).

W niniejszej sprawie wnioski, które sąd I instancji wyprowadził ze zgromadzonego materiału dowodowego nie są logicznie poprawne i naruszają reguły swobodnej oceny dowodów.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., a pozwaną M. D. (1) w dniu 18 stycznia 2012 roku została zawarta umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), czego strony nie kwestionowały. Umowa obejmowała świadczenie przez Operatora następujących rodzajów usług na rzecz Abonenta: usługi zapewnienia przyłączenia do sieci telekomunikacyjnej Operatora lub sieci innych operatorów współpracujących, usługi wykonywania i odbierania połączeń głosowych, usługi transmisji danych, usługi wysyłania i odbierania krótkich wiadomości tekstowych (SMS) oraz usługi wysyłania i odbierania wiadomości multimedialnych (MMS), usługi poczty głosowej, usługi lokalizacyjne oraz inne rodzaje usług dostępne w publicznych sieciach telekomunikacyjnych Operatora lub sieciach innych operatorów współpracujących (§ 1 ust. 1 umowy – k. 107 - 113) Powód załączył w toku postępowania sądowego także faktury VAT: notę odsetkową nr (...) na kwotę 5,53 złote z terminem płatności na dzień 12 marca 2014 roku, fakturę VAT nr (...) na kwotę 251,31 złotych z terminem płatności na dzień 12 marca 2014 roku oraz nr (...) na kwotę 21,84 złote z terminem płatności na dzień 9 kwietnia 2014 roku. Na wszystkich dokumentach wskazano numer konta klienta (...). Ponadto poza sporem pozostawała okoliczność, że powód - (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. nabył skutecznie wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z powyższej umowy. Zatem uznać należało, że powód wykazał swoje roszczenie co do zasady i co do wysokości. Na pozwanej natomiast ciążył obowiązek wykazania faktów, z których wywodziła skutki prawne, a zatem to w gestii pozwanej leżało udowodnienie, iż usługodawca nie wywiązał się z umowy i nie dostarczał usług. Strona pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie przedstawiła żadnych dowodów na to, iż zbywca wierzytelności nie udostępnił usług, za które następnie obciążył opłatami pozwaną. Nie zostało zatem udowodnione, iż usługa w rzeczywistości nie była dostarczana pozwanej, wobec czego mogłaby ona uwolnić się od obowiązku zapłaty wynagrodzenia. Pozwana nie kwestionowała, iż dochodzonych należności nie uiściła, a nadto, iż w spornym okresie utrzymywało się zadłużenie, które mogło doprowadzić do ewentualnej odmowy dostępu do umówionych usług.

W świetle powyższych rozważań zasadny był zarzut naruszenia art. 217 § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. poprzez pominięcie dowodu z dokumentu w postaci umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 16 stycznia 2012 roku oraz z dnia 18 stycznia 2013 roku zawartych przez pozwaną, a przyporządkowanych do konta abonenckiego nr (...).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznając za zasadne zarzuty apelacji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od M. D. (2) na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. kwotę 299,62 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 17 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty.

Na skutek zmiany rozstrzygnięcia odnośnie należności głównej, zmianie podlegało rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji, którymi to kosztami Sąd Okręgowy na podstawie art. 98 k.p.c. obciążył pozwaną jako stronę przegrywającą proces w całości. Sąd II instancji zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 107 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą złożyła się opłata od pozwu w kwocie 30,00 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym w stawce minimalnej w kwocie 60,00 złotych określone zgodnie z § 2 ust. 1 i § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. 2013 poz. 490).

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Odwoławczy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 90,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Na kwotę tę złożyły się: opłata od apelacji w kwocie 30,00 złotych i wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym w kwocie 60,00 złotych ustalone na podstawie § 2 ust. 1 i § 6 pkt 1 w związku z § 12 ust. 1 pkt 1 powyżej wskazanego rozporządzenia.